

מגילה נקראת פרק ראשון מגילה

עין משפט
נר מצוה

שם א מיי פ"א מהלכות
 בית הבחירה הל' ג:
 ע ב ג מיי שם פ"ו הלכה
 טו [ופי"ט מהלכות
 מעשה הקרצנות הלכה טו]
 סמג עשין הקסג:

מוסף רש"י

כי אל באתם עד עתה.
 יצמינו גלגל אל המהום כי
 (המקום). והרי היתה
 נעלה. הלא דמיון
 בקצרה ומשכאל אל המהום
 אל נחלה יאסרו כמות
 שמתה. (המקום).
 מרומה. כשהיו בנין
 בביחל. צמי עורא,
 ערשן. צמי עורא,
 המהום וצומת אל תלי
 המהום אל קהלים. וכן
 לעורח. אלא שביחל
 בבנין. צמי עורא,
 קהלים אל המהום
 וצומת אל המהום מרחק
 שאל חוט עינים מן
 המהום. וקס' דהן
 רצי לזיוע כדי
 להשכר העומת לקריב
 קרבן. לאס קז' צום און
 עננה. (המקום).
 אפ"ם שאין חומה.

[illegible]

רבינו חננאל

יש אחריה התר.
כלומר שרתה השכינה
אחר חורבנה בנוב וגבעון
ובירושלים. אבל משנבנה
בית עולמים אין אחרי
היתר במקום אחר לעולם.
אמר ר' יצחק שמעתי
שמקריבין בבית חוני
בזמן הזה, קסבר בית

וְיִהְיֶה שְׁמִעַתִּי שְׁמִקְרִיבִין
לִי עֲלֵמָא קִידְשָׁה לְשַׁעְתָּה
שֶׁ. דְּתֵנִיָּא בְּתוֹרַת כְּהֻנִּים
ר'. יוֹסִי לֹא מִנּוּ אֶת אֱלֹ
וְגו'. אֲלֵא מִצְאוּ אֶת אֱלֹ

2

שמעתי שמקריבין בבית חונוי. קשיא היאך מקריבין
בטומאה דהא גזרו טומאה על ארץ המזבחים ויש לומר
דשמא לגבי הא לא גזרו חכמים טומאה כיון שמן המזבח יכול
להקריב: **וְאִמְרֵי** מעמא חדר ביה משום קושיא דרב מרי. הקשה
הר"ר חיים ומהמילה היא כיצד אפשר
למילתיה וכי לא היה יודע המשנה
והלא הן שגורות בפי כל ועוד קשיא
כיון דמנאי היא אמאי הדר ביה לימא
אנא דאמרי כמאן דאמר לא קדשה
לכך נראה להר"ר חיים דכ"ע מודו
דמשכא לירושלמי נאסרו הצבחות
ושזב לא היה להן היסור והני מנאי
זהא פליגי דמאן דאמר לא קדשה
סבר דאף במקומו של מוצא אין יכולין
להקריב עכשיו^ו ומאן דאמר קדשה
סבר דמקומו מוצא מותר להקריב
אף לא בצבחה:

דבולִי עֲמָא קדושה ראשונה
קדושה לשעתה וקדושה
לעתיד צביוא. הקשה רבינו חס
אמאי לא מיתני ראייה דרבי אליעזר
אית ליה צפ' קמא דתמינה (דף טז.
לדל קדשה לעמיד לבוא דקאמר
המס מעשה דרבי יוסי בן דורמסקית
ומסיק אמר ר' אליעזר כך מקובלני
מרבנן יוחנן בן זכאי עמוון ומואז
מעשין משמר עמי נשצינתי מה
טעם משום דהרבה כרכים כנשו
עולי מנזרים ולא כנשוש עולי צבל
וקדושה ראשונה קדשה לשעתה ולא
קדשה לעמיד לבוא ותיכר רבינו חס
דמה טעם דהמס גמרא הוא דקאמר
לה ולא מילתא דרבי אליעזר היא
ותעד דהא במשנה דמסכת ידים
(פ"ד משנה א) דתניא מילתיה דרבי
אליעזר לא תנא לה והכי פירושה
מה טעם משמר משום דהי היא
גיוולא אשכחן בעברי ישראל שפירא
עולי צבל מלקדש למאן דאמר לא
קדשה כדי שיקברו עליהן עניי ישראל
בשביעית וכל שכן עמוון ומואז שהן
חולה לארץ להניחם עולי צבל
מלקדש למאן דאמר לא קדשה ורבי
לעניי דהא לא מיירי בעמוון ומואז
שטהרו בסמיון אלא מיירי בזאת
שהניחו ישראל בזאתם ממנזרים ולא
כנשוש והכי נמי משמע במסכת
ידים (נ"ג ע"ב) דחשיב להו עם צבל

א' ארלוות לחוקה יהודה ועבר הירדן והגליל דמשמע דעמון ומואב
 וקשה ר"מ מהא דאמר במס' צילה (דף ה' וס') וצ"ה (דף נ"א:) כרס
 תהיה קשה לעמוד לבוא ומשום שלא היה רוצה לטרוח להוליכו
 קדשה והיה צריך לפדותו כאותו שצחצח לארץ שצריך לפדותו אמאי
 לפדותו וי"ל משום דצרחאנהו כרס רעבי שצחצח וישאל היה צריך
 מסר במניין צריך מניין לא להטירו והאם מיימי' היה צביה' (נ"א סט)
 ה' דשמואל והי' דשמואל לא אמר למלתיה אלא דזיעד דמשמע
 ה' ואפילו למחילה והי' נמי איתא בשאלמות דרב אחאי דפרשת
 ה' למני פדיוניה או שילכס לנהר: [ועי' חוס' ר"ה נ"א: ד"ה בשא:]
 וא' אלא דקדושה ראשונה לא בטלה והאיכא תנא דאית ליה צ"ה הערל
 ליהו' דקדושה אחרונה לא בטלה וקדושה חזויי איתיה לארץ קדושה
 ליהו' דוקא לענין פרומה בזמן הזה אבל לכל מיילי איתיה ודאי צעלה:

שאר

יש אחריה היסר. כשחרצה שילה הותרו הצמות כלדמרין צמס' וצחיס (דף קט). כי לא צלחם עד עתה אל המנוחה' וז שילה שגמו מלכבוש ואל הנחלה' וז ירושלים למה חלקן הכבוש כדי לימן היסר צין וז לזו: **גב' צים חוניו.** מוצח חוניו. צו של שמעון הצדיק צנה צמס' צממס' לשם צמס' **צפבר לו'.** צמס' צממס' (דף קט): **צפבר לו'.** **ישו אחריה היסר והרבו**

במס' מנחות (דף קט:) **קסבר** כו'.
לדכח למאן דלמנר הכס שגנאה
לש ע"ז **וקסבר קדושה**. שנתקדשה
ירושלים אינה קדושה לעולם ומשקדשה
הותרו הצמות: **לעמיד לנא**. כלומר
משמחרב: **והיא היטה נחלה**.
הלמור בפסוק אל המנוחה ואל
הנחלה: **קלעים להיכל** קא סלקא
דעתך במקום חומות היכל שיהא
מזוח בצניו בעורה קריי לאש פתח
אהל מועד^ט שאלמלא כן לא הי
מקריצין עד שיגמר הצניו והס
התחילו להקריב קרנות משבאו שס
צימיו כורס כמו שכמוז בספר
עורא (ג) ועד עשרים ושנים שנה
אחר כך לא נגמר הצניו שנת שלס
לדריש האחרון: **בונין מבחין**. שהיו
הקלעים פרושים לפניו מעוצי
החומה שלא יכנסו הבונין לתוך ההיכל:
לאו מכלל דר' אליעזר. דבני קלעים
סבר לא קידשה לאחר חורבן הייפך
קידשו קלעים במקום צניו וחורו
וקידשו בתורות ובשרי כדלמנר במס'
שבועות (דף טז:): **ומר מאי דשמיע**
ליה קאמר. ולג משום טורף קדושה:
וכי תימא כו': אם אלו. עיירות
נמנו צפ' בתרא דערבין^י לענין צמי
ערי חומה למנר שהיו מוקפות חומה
מיימיה יישוב ען נון ואין שני ויתר
מתשעה: **ולמה מנאוס**. והלא הרבה
היו שס והתס נמי תנן וכל כיוצא
בזן: **ורמינאו**. מסקנא דמילתיה
הוא דלמנר לעיל הני תנאי
פליגי בקידשה ולא קידשה:
הא

יוסי למה מנו ¹⁰חכמים את אלו שכשעלו בני ד
וקידשום אבל הראשונות בטלו משבטלה הארץ
ראשונה קידשה לשעתה ולא קידשה לעתיד לבוא
שמעאל ברבי יוסי וכי אלו בלבד היו והלא כב
כל חבל ארנוב וכתוב ¹¹כל אלה ערים בצורות ח
מנו חכמים את אלו שכשעלו בני הגולה מצאו

וּמִנֵּהם שֶׁהָן חו"ל וְהֵיאָה (א) דְּחוּקָה הַבְּתִים (בִּצ"ד ק"ת). דִּקְאָמַר
 שֶׁהָיוּ צָעַר הִירָדָן הָיוּ מֵאֵי מִיָּרֵי צַעְמוֹן וּמוֹאֵב שְׁטֵהָרוּ בְּסִיחֹן וְעוֹתוֹ
 וְרַעֲיָה הָיָה לוֹ לְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְצִקָּא לְהַפְקִירוּ לְעֵינַיִם וְחֵא"צ מִשְׁמַע ד'
 לִירוּשָׁלַיִם הֵיאָה מִפְקִירוּ לְעֵינַיִם שׁוֹיְלוֹרֹי אוֹתוֹ וְיֵאֱכָלוּהָ שְׁמָה דִּאי סָבַר
 הִירָהוֹ (ד') לְהוֹלִיךְ לִירוּשָׁלַיִם וְגַם מֵהָיוּ הָעֵינַיִם מִרְיֻחִים אַחֲרֵי שֶׁצָּבַר
 לְהוֹלִיךְ (ז') לִירוּשָׁלַיִם אִם סָבַר ה' אֱלִיעֶזֶר לְהוֹלִיךְ מִשּׁוּם דְּכָל דֶּבֶר
 וּמִכָּל מִקּוֹם הָעֵינַיִם הָיוּ מִרְיֻחִים בְּמָה שֶׁהָיוּ יְכוּלִים לְחַלּוֹל בְּשׂוּהָ פֶרַח
 לִישָׁנָה שֶׁחֲלָלוּ הֵייוּ דְּרוּקָא בְּזִמְנָה שְׂבִיתָה הַמִּקְדָּשׁ קִיִּים אֲבָל בְּזִמְנָה הָאֵהָ
 קְדוּשָׁתָם מֵהָיוּ (סוף סִימָן ק') וּמִצָּדָה עַל פִּדְיוֹן עוֹבֵד לַעֲשִׂייתָן וְקִלְיָ
לְמָה מִנּוּ חֲסִידֵי **חֲסִידֵי אֵת אֵלֹהִי**. קִשָּׁה אֲמַאי מִיִּיתָ הֵךְ צְרִייתָהּ דִּלָּא מִ
 (בִּימָתָה ד' קכ"ב) דִּקְדוּשָׁה רָאשׁוֹנָה וְשֵׁנִיָּה יֵשׁ לָהּ אֵת גְּשִׁלְתָּהּ
 (ש) גְּשִׁלְתָּהּ (ה') וְיֵשׁ לוֹמַר דִּקְפִּילוּ לִמְאֹן דִּלָּמָן קְדוּשָׁה אַחֲרֹנָה לֹא צִבְטָלוּ

והיה וקדושת ירושלים יש אחריה היתר כולל, ונידחו דבריו. ומפני דחיתו מפורש בסוף שני הקדושות האלו קרוב וכולל. ואמרנו תחתיהם, כלומר יש תנא שאומר יש אחריה היתר. וכן עקריהם ראשונה עתה ידוע ולבוא עליהם. וידיקון לא מכלל דא לא ילמוד בר אבא. אמר מה שמענו ר' יהושע מה שמענו אר' ביניה חלוקה. ואמרנו אלא ר' ישמעאל אלא ר' יהושע בן נון קצרה הישנה של פסורין וחקקה של גושן חלוקה ויורטה הישנה וגם גיגלה כל האשונות כולל משכטלה אחריה. איני והנניט כומר ערכי אומר ר' ישמעאל בר אבא.

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. כי לא באתם עד
עתה אל המנוחה ואל
הנחלה אשר יי' אליהו
נתן לך; וברבים כי עו
2. וכל זאת לא באתם
בעת ההוא אל היתה
קריה אשר לא לקחנו
מאתם ששים עיר על
חבל ארגב ממלכת עוג
בבשן; וברבים כי ע
3. כל אלה ערים בצורות
ותומה וגבה דלתים
ובריה לבד מערי הפרז
הרבבה מאד;

גליון הש"ס

גמ' וקידשה לעתיד
לבוא. ע"י זרכות דף סא
ו"ד

הגהות הב"ח

[illegible]

חוניי לאו בית עבודה זרה
מזבח באלכסנדריא של מצו
אע"פ שאין בית כו' עד מ
וקידשה לעתיד, ור' אליעזר
ערי חומה המוקפ[ו]ת מימ
אלא שקידשום כשעלו מן